

La Sort?

Un relat de: [Erivard](#)

Pregunta'm què és la Sort?

Que la imatge ve de seguida...
del polsim de la sal quan en caure no adoba.
Del revolt granulós d'una micra de pol.len
que per l'aire s'escampa de cop com la boira.

Giravolt excitat de l'aucell que s'espanta.
Tombarella nerviosa de l'onada ocella.
Saltiró esbiaixat d'esquirol que desperta
o cabriola salvatge de l'isard que s'esvera!

No sé si aquestes cinemàtiques perdudes
tenen a veure amb l'atzar polsegós d'una sort
que s'esmuny entre els dits esmentats
de la nostra consciència!

Ara penso, si la Sort fos
una mà omnipotent voluntat del Déu bíblic
tremolós i envellit que cansat ja s'apaga!
O potser, tendra pols innocent d'aquell nen que sols juga
sense cap voluntat ni intenció, que però ens subjuga!

Altres pensen i teoritzen que la Sort sigui
com la traça deixada de nit pel camí d'un borratxo.
Moviment turbulent que veloç ens capgira!
Espiral ben rampant a la crin del bescoll que ens aspira!

Però i si a la fi, imaginéssim que
l'atzar fos la fletxada insolent d'un eròtic llancívol,
travessant les raons metafísiques del nostre patíbul!